

THE MELTING POT OF THE BLACK GOLD

MR. DR. CH.J.M.A. VAN ROOY¹⁾

In 1949 the firm of Veldeke of Maastricht, Holland, published an extensive collection of poems and prose which gave, for the first time in the Netherlands, a multi-coloured picture of the Limburg coal miner and his work. The book carries the meaningful title "The muse of the Black Gold". In 1952, a sizeable "Commemoration Volume" was published in Heerlen on the occasion of the 50th anniversary of the Dutch State Mines (DSM), containing a well-documented history of coal mining in Limburg. The book carries as its motto the proud words of Monseigneur Nolens "A country that does not know how to benefit from its natural resources, proves that it is not worthy of them".

Anyone who, nearly 20 years later, thumbs through these two books and reads a few pages here and there, will be struck by a remarkable phenomenon that one notices in both books, i.e. a clearly noticeable spirit of modern heroism. A grateful country glorifies — in the years 50 of its history — its black gold and its miners. From both books deep warmth and pride still radiate. Although there is no doubt that these two books are factually correct and honest, they had to yield to a new and sobering reality within 10 years. Atomic energy and natural gas made Limburg's coal production rapidly of doubtful value and very soon economically no longer justified. This created naturally the problem of an uncertain future for tens of thousands of workers and their families.

When mine operators and miners, energy producers and consumers, citizens and governing bodies were confronted with the first note on the mining situation from the national government, in which it was disclosed that only the bituminous mines would be closed down, a general doubt arose rapidly as to the feasibility of this plan by which the hard coal mines were supposed to be able to continue to operate. New studies made it clear that the entire mining industry had to be abandoned, which conclusion was confirmed in a second Governmental note. Limburg realized that its coal mining was finished and that an entirely new industrial pattern had to be created and developed to replace its former mono-culture.

With the aid of the national government Limburg has started, with great energy and in the spirit of co-operation, with the foundation of a new economic structure and it goes without saying that it will be to the benefit of progress and prosperity of the entire country. This restructuring has not yet been finalized, but as long as we keep our goals firmly in mind and act accordingly and as long as we continue to co-operate and maintain our collective tenacity, restructuring will be completed successfully.

Now, with the appearance of a book quite different from the two previous ones, the issue of "Geologie en Mijnbouw" on the closure of the mines, I would like to point at a significant change in mentality that has occurred between the years '50 and '70. The publication of this work itself already points towards this change. We are no longer so proud or so warm inside when thinking in the, after all great, history of our mining industry. But the task of restructuring has brought forward other talents in us. The dedication with which we built our new structure, the confidence with which new duties are accepted and executed, the healthy persistence with which we strive for a high level basis for our present and changing attitude towards the realities in our Limburg.

I congratulate the publishers of "Geologie en Mijnbouw" with the courage and vision with which they have assembled this special issue. In the Melting Pot of the Black Gold a new alloy, a new composition of activities and efforts have been created. I have confidence in the completion, in the quality and in the durability of this new structure.

¹⁾ The Queen's Representative in the Province of Limburg.

DE SMELTKROES VAN HET ZWARTE GOUD

MR. DR. CH.J.M.A. VAN ROOY

In 1949 verscheen bij uitgeverij Veldeke te Maastricht een grote verzameling proza en poëzie, die in Nederland voor het eerst een geschakeerd en veelzijdig portret verschaft van de Limburgse mijnwerker en zijn werk. Het boek draagt de veelzeggende titel "De Muze van het Zwarte Goud". Drie jaar later, in 1952, verscheen te Heerlen het kapitale "Gedenkboek" ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de Staatsmijnen, een uitstekend gedocumenteerde geschiedenis van de mijnbouw in Limburg. Het boek heeft als motto meegekregen de fiere woorden van Monseigneur Nolens: "Een land, dat zijne natuurlijke hulpbronnen van rijkdom niet weet te gebruiken, bewijst dat het deze niet waard is."

Wie thans, nauwelijks twintig jaar later, beide werken doorbladert en hier en daar een paar bladzijden herleest, wordt getroffen door een bijzondere eigenschap, die én in het boek over de mijnwerkers én in het werk over de mijnbouwers aanwezig is: een duidelijk waarneembare geest van heroïek, van modern heldendom. Dankbaar Nederland verheerlijkte in de vijftiger jaren van zijn geschiedenis het zwarte goud en zijn delvers. De warmte en de trots stralen nu nog van beide boeken af. Zeker, zij waren terecht en zij waren oprecht. Maar binnen tien jaar moest zij reeds plaats maken voor een nieuwe en ontnuchterende werkelijkheid. Kerenergie en aardgas maakten de Limburgse steenkool-productie aanvankelijk onzeker en niet veel later economisch feitelijk overbodig. Maar minder overbodig dan ooit werd daarmee de toekomst van tienduizenden mensen en hun gezinnen.

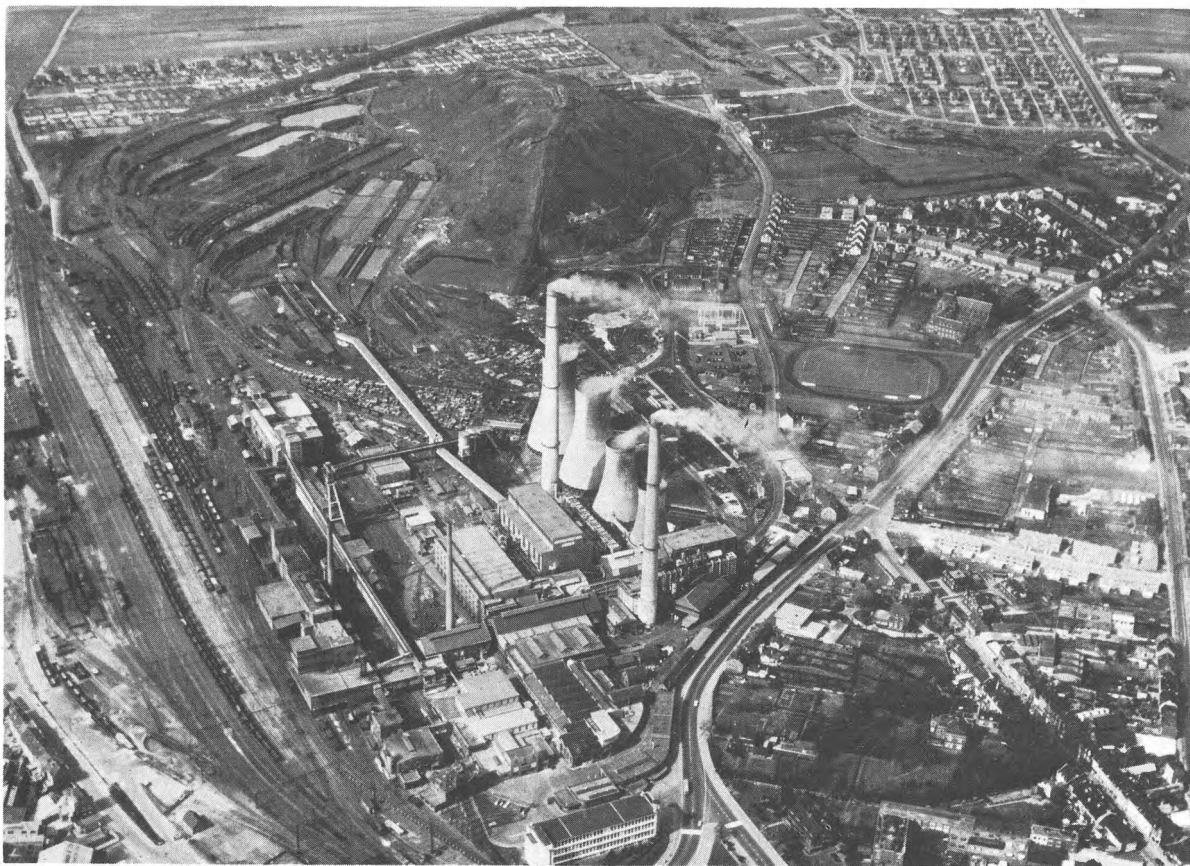
Toen mijnwerkers en mijnbouwers, energie-producenten en energie-consumenten, burgers en overheden kennis namen van de eerste mijnnota van de regering, waarin nog gesteld werd, dat slechts de vetkolenmijnen gesloten zouden moeten worden, terwijl de overige konden blijven produceren, rees toch al snel twijfel of deze stelling in de praktijk wel haalbaar zou zijn. Hernieuwede studies maakten duidelijk, dat de gehele mijnindustrie moest worden afgeschreven. De tweede mijnnota bevestigde dat. Limburg wist, dat de steenkoolproductie in ons land haar tijd had gehad en dat een geheel nieuw industrieel patroon moest worden opgezet en uitgebouwd om de oude monocultuur te vervangen.

Geholpen door de regering heeft Limburg met grote energie en in goede eendracht een aanvang gemaakt met een nieuwe, economische structuur — uiteraard ten behoeve van het welzijn en de welvaart van onze bevolking.

De herstructurering is niet voltooid, maar zij zál worden voltooid, wanneer wij gezamenlijk onze doelstelling voor ogen houden en daarnaar handelen, ook in het voortgezette overleg, ook in eensgezinde vasthoudendheid.

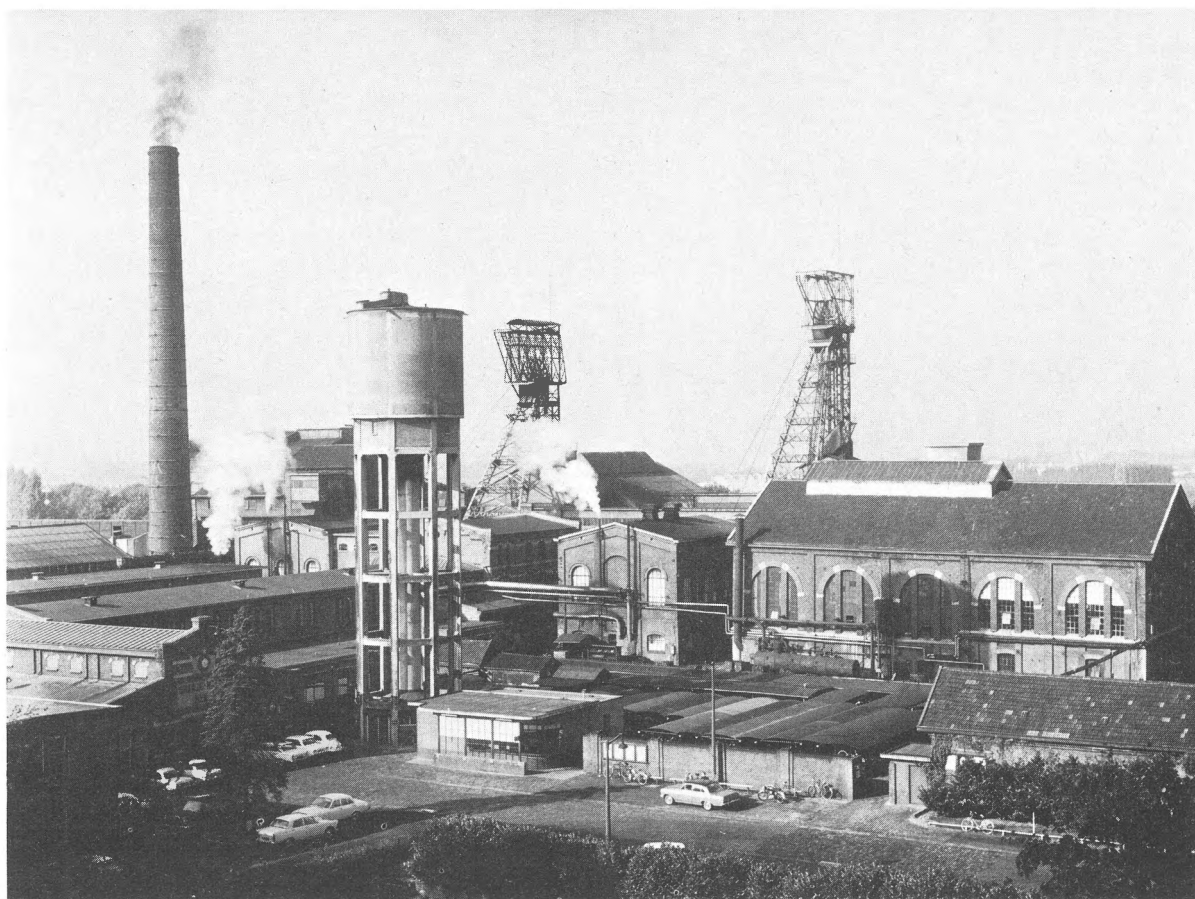
Thans, bij het verschijnen van een geheel ander boek dan de twee eerder genoemde, het mijnsluitingsnummer van "Geologie en Mijnbouw", zou ik willen wijzen op een belangrijke verandering in mentaliteit, die heeft plaats gevonden tussen de vijftiger en zeventiger jaren. De publicatie van dit werk wijst daar reeds op. Wij zijn niet meer zo trots en niet meer zo warm van binnen bij de gedachte aan de toch grootse historie van onze mijnbouw. De opgaven van de herstructurering hebben andere kwaliteiten in ons naar voren gehaald. De inzet, waarmee gewerkt wordt aan onze nieuwe structuur, het vertrouwen waarmee nieuwe taken worden aanvaard en uitgevoerd, de gezonde hardnekkigheid waarmee wij streven naar een hoogwaardige basis voor onze huidige en toekomstige welvaart, dat schijnen mij toe te zijn de kenmerken van een veranderde en veranderende houding tegenover onze Limburgse werkelijkheid. Ik wens de redactie van "Geologie en Mijnbouw" geluk toe met de moed en het inzicht, waarmee zij het mijnsluitingsnummer heeft samengesteld. In de smeltkroes van het zwarte goud is een nieuwe legering, een nieuwe samenstelling van werken en werkzaamheden ontstaan. Ik heb vertrouwen in de voltooiing, in de kwaliteit en in de duurzaamheid van deze nieuwe structuur.

¹⁾ Commissaris der Koningin in de provincie Limburg.

Overzicht van de mijnzetel 'Oranje-Nassau I' van de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Limburgsche Steenkolenmijnen, genaamd Oranje-Nassau Mijnen, te Heerlen. Begin van de kolenproductie in 1899.

View of surface facilities Mine Oranje Nassau I (Oranje Nassau Mining Company), Heerlen. Start of coal production 1899.

Overzicht van de mijnzetel 'Oranje-Nassau II' van de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Limburgsche Steenkolenmijnen, genaamd Oranje-Nassau Mijnen, te Schaesberg. Begin van de kolenproductie in 1904 onder de naam 'Carl'; de kolenproductie wordt beëindigd medio 1971.

View of surface facilities Mine Oranje Nassau II (Oranje Nassau Mining Company), Schaesberg. Coal production from 1904-1971.

Overzicht van de mijnzetel 'Oranje-Nassau III' van de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Limburgsche Steenkolenmijnen, genaamd Oranje-Nassau Mijnen, te Heerlerheide, gemeente Heerlen. Begin van de kolenproductie in 1914.

View of surface facilities Mine Oranje Nassau III (Oranje Nassau Mining Company), Heerlerheide. Start of coal production 1914.

Overzicht van de mijnzetel 'Oranje-Nassau IV' van de N.V. Maatschappij tot Exploitatie van Limburgsche Steenkolenmijnen, genaamd Oranje-Nassau Mijnen, te Heksenberg, gemeente Heerlen. Begin van de kolenproductie in 1927; in 1967 werd deze zetel opgeheven en de mijn geïntegreerd met de mijn 'Oranje-Nassau III te Heerlerheide.

View of surface facilities Mine Oranje Nassau IV (Oranje Nassau Mining Company), Heksenberg. Start of coal production 1927. The subsurface works were absorbed by Mine Oranje Nassau III and the surface facilities abandoned.